

האמורא רבא 54 מחלוקות

ברכות יא:ב	א"ר יהודה אמר שמואל השכים לשנות עד שלא קרא ק"ש צריך לברך משקרא ק"ש א"צ לברך שכבר נפטר באהבה רבה אמר רב הונא למקרא צריך לברך ולמדרש א"צ לברך ור' אלעזר אמר למקרא ולמדרש צריך לברך למשנה א"צ לברך ור' יוחנן אמר אף למשנה נמי צריך לברך [אבל לתלמוד א"צ לברך] ורבא אמר אף לתלמוד צריך (לחזור ו) לברך
ברכות כה:א	אתמר צואה על בשרו או ידו מונחת בבית הכסא רב הונא אמר מותר לקרות ק"ש רב חסדא אמר אסור לקרות ק"ש אמר רבא מ"ט דרב הונא דכתיב (תהלים קנ, ו) כל הנשמה תהלל יה ורב חסדא אמר אסור לקרות ק"ש מ"ט דרב חסדא דכתיב (תהלים לה, י) כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך
שבת ח:א	אמר אביי זרק כוורת לרה"ר גבוהה י' ואינה רחבה ו' חייב רחבה ו' פטור רבא אמר אפילו אינה רחבה ו' פטור מ"ט אי אפשר לקרומיות של קנה שלא יעלו למעלה מעשרה כפאה על פיה שבעה ומשהו חייב שבעה ומחצה פטור רב אשי אמר אפילו שבעה ומחצה חייב מ"ט מחיצות לתוכן עשויות
שבת יז:א	אלא אמר זעירי אמר ר' חנינא גזירה שמא יבצרנו בקופות מזופפות רבא אמר גזירה משום הנושכות
שבת כג:ב	אמר רב יצחק בר רדיפה א"ר הונא נר שיש לה שני פיות עולה לב' בני אדם אמר רבא מילא קערה שמן והקיפה פתילות כפה עליה כלי עולה לכמה בני אדם לא כפה עליה כלי עשאה כמין מדורה ואפילו לאחד נמי אינה עולה
שבת מט:א	אמר רבי ינאי תפילין צריכין גוף נקי כאלישע בעל כנפים מאי היא אביי אמר שלא יפיח בהן רבא אמר שלא יישן
שבת נב:א	מאי יוצאין ומאי נמשכין אמר רב הונא או יוצאין כרוכין או נמשכין ושמואל אמר יוצאין נמשכין ואין יוצאין כרוכין
שבת ס:א	אמר לצדדים קתני יש עליה חותם תכשיט דאישי אין עליה חותם תכשיט דאשה רב נחמן בר יצחק אמר טומאה אשבת קרמית טומאה (במדבר לא, נא) כלי מעשה אמר רחמנא וכלי הוא שבת משום משוי אמר רחמנא אין עליה חותם תכשיט יש עליה חותם משוי
שבת סו:א	אמר אביי טמא טומאת מת ואין טמא מדרס רבא אמר אף טמא מדרס
שבת עב:ב	נתכוין להגביה את התלוש וחתך את המחובר פטור לחתוך את התלוש וחתך את המחובר רבא אמר פטור אביי אמר חייב רבא אמר פטור דהא לא נתכוון לחתיכה דאיסורא אביי אמר חייב דהא קמיכוין לחתיכה בעלמא
שבת עג:א	כסבור רשות היחיד ונמצאת רשות הרבים רבא אמר פטור ואביי אמר חייב רבא אמר פטור דהא לא מיכוין לזריקה דאיסורא ואביי אמר חייב דהא קא מיכוין לזריקה בעלמא
שבת עג:א	איתמר נתכוון לזרוק שתים וזרק ארבע רבא אמר פטור אביי אמר חייב רבא אמר פטור דלא קמיכוין לזריקה דארבע אביי אמר חייב דהא קמיכוין לזריקה בעלמא
שבת עח:ב	המוציא נייר חלק אם יש בו כדי לכתוב שתי אותיות חייב ואם לאו פטור אמר רב ששת מאי שתי אותיות שתי אותיות של קשר מוכסין רבא אמר שתי אותיות דידן ובית אחיזה דהיינו קשר מוכסין
שבת פו:א	והא אמר רב הונא ישראל קדושים הן ואין משמשין מטותיהן ביום הא אמר רבא אם היה בית אפל מותר ואמר רבא ואיתימא רב פפא תלמיד חכם מאפיל בטליתו ומותר
שבת קב:א	איתמר שתי אמות בשוגג שתי אמות במזיד שתי אמות בשוגג רבה אמר פטור רבא אמר חייב רבה אמר פטור אפילו לרבן גמליאל דאמר אין ידיעה לחצי שיעור התם הוא דכי קא גמר שיעורא בשוגג קא גמר אבל הכא דבמזיד לא ובמאי אי בזרק שוגג הוא אלא במעביר רבה אמר חייב
עירובין ח:ב	בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא נעץ שתי יתידות בשני כותלי מבוי מבחוץ והניח קורה על גביהן מהו א"ל לדברי המתיר אסור לדברי האוסר מותר רבא אמר לדברי האוסר נמי אסור
עירובין סו:ב	אמר אביי הא דאמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר לא אמרן אלא בשתי חצירות ופתח אחד ביניהן אבל ב' חצירות זו לפנין מזו מתוך שאוסרין מבטלין רבא אמר אפילו שתי חצירות זו לפנין מזו פעמים מבטלין ופעמים אין מבטלין כיצד נתנו עירובין בחיצונה ושכח אחד בין מן הפנימית ובין מן החיצונה ולא עירב שתייהן אסורות נתנו עירובין בפנימית ושכח אחד מן הפנימית ולא עירב שתייהן אסורות שכח אחד מן החיצונה ולא עירב פנימית מותרת וחיצונה אסורה נתנו עירובין בחיצונה ושכח אחד בין מן הפנימית ובין מן החיצונה ולא עירב שתייהן אסורות

האמורא רבא 54 מחלוקות

<p>מיתבי דלת הנגררת ומחצלת הנגררת וקנקן הנגרר בזמן שקשורין ותלויין וגבוהים מן הארץ אפילו מלא נימא נועלין בהן ואם לאו אין נועלין בהן אביי מתרץ לטעמיה ורבא מתרץ לטעמיה אביי מתרץ לטעמיה או שיש להן ציר או שגבוהין מן הארץ רבא מתרץ לטעמיה כשהיה להן ציר או שגבוהין מן הארץ</p>	<p>עירובין קא:א</p>
<p>הדלת שבמוקצה וחדקים שבפרצה ומחצלות אין נועלין בהן אלא אם כן גבוהים מן הארץ: גמ' ורמינהו דלת הנגררת ומחצלת הנגררת וקנקן הנגרר בזמן שקשורין ותלויין נועלין בהן בשבת ואין צריך לומר ביום טוב אמר אביי בשיש להם ציר רבא אמר בשהיה להן ציר</p>	<p>עירובין קא:א</p>
<p>ואמר רבא אבוקה להבדלה מצוה מן המובחר אמר רב נחמן בר יצחק זה יכול להכניסו לחורין ולסדקין וזה אינו יכול להכניסו לחורין ולסדקין רב זביד אמר זה אורו לפניו וזה אורו לאחוריו רב פפא אמר האי בעית והאי לא בעית רבינא אמר האי משך נהורא והאי מיקטף איקטופי</p>	<p>פסחים ח:א</p>
<p>איתמר בעל חוב אביי אמר למפרע הוא גובה ורבא אמר מכאן ולהבא הוא גובה</p>	<p>פסחים ל:ב</p>
<p>אביי אמר למפרע הוא גובה כיון דמטא זמניה ולא פרעיה איגלאי מילתא למפרע דמעיקרא ברשותיה הוה קאי ושפיר אקדיש ושפיר זבין ורבא אמר מכאן ולהבא הוא גובה כיון דאילו הוה ליה זוזי הוה מסליק להו בזוזי אישתכח דהשתא קא קני</p>	<p>פסחים לא:א</p>
<p>והאי תנא ביום טוב של פסח קאי תניא נמי הכי בית שמאי אומרים אין אופין פת עבה ביום טוב ובית הלל מתירין</p>	<p>פסחים לא:זא</p>
<p>אמר רב יהודה אומרים (דברים ו, ד) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ולא היו מפסיקין רבא אמר מפסיקין היו אלא שהיו אומרים היום על לבבך דמשמע היום על לבבך ולא מחר על לבבך</p>	<p>פסחים נו:א</p>
<p>אמר חזקיה וכן תני דבי חזקיה אמר קרא (שמות יב, י) לא תותירו ממנו עד בוקר והנותר ממנו עד בוקר באש תשרופו שאין ת"ל עד בקר מה ת"ל עד בקר ליתן לו בקר שני לשריפתו אביי אמר קרא (במדבר כה, י) עולת שבת בשבתו ולא עולת חול בשבת ולא עולת חול ביום טוב רבא אמר קרא (שמות יב, טז) הוא לבדו יעשה לכם הוא ולא מכשיריו לבדו</p>	<p>פסחים פג:ב</p>
<p>תניא אבל השורף בעצמות והמחתך בגדין אין בו משום שבירת העצם אלא מאי אית לך למימר אביי אמר משום פקע רבא אמר משום הפסד קדשים דקא מפסיד ליה בידים</p>	<p>פסחים פד:ב</p>
<p>יומא מו:ב איתמר המכבה אש מחתה ומנורה אביי אמר חייב רבא אמר פטור דכבייה בראשו של מזבח דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי דאחתיה אארעא וכבייה אביי אמר חייב אש המזבח הוא רבא אמר פטור כיון דנתקה נתקה</p>	<p>יומא מו:ב</p>
<p>יומא מו:ב כי פליגי דכבייה בראשו של מזבח אביי אמר חייב אש המזבח הוא רבא אמר פטור כיון דנתקה נתקה</p>	<p>יומא מו:ב</p>
<p>אתמר סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין כשרה שאין לד' פצימין אביי אמר כשרה ורבא אמר פסולה אביי אמר כשרה אמרינן פי תקרה יורד וסותם רבא אמר פסולה לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם</p>	<p>סוכה יח:א</p>
<p>במקום סעודה וליעבדו חופה בסוכה אביי אמר משום ייחוד ורבא אמר משום צער חתן</p>	<p>סוכה כה:ב</p>
<p>שומרי גנות ופרדסים פטורין בין ביום ובין בלילה וליעבדי סוכה התם וליתבו אביי אמר תשבו כעין תדורו רבא אמר פרצה קוראה לגנב מאי בנייהו איכא בנייהו דקא מנטר כריא דפירי</p>	<p>סוכה כו:א</p>
<p>אתמר אביי אמר הלכתא כרבי ורבא אמר הלכתא כרבנן</p>	<p>סוכה מו:א</p>
<p>ביצה כ:ב עבר ושחט מאי רבא אמר זורק את הדם על מנת להתיר בשר באכילה רבה בר רב הונא אמר זורק את הדם על מנת להקטיר אימורין לערב</p>	<p>ביצה כ:ב</p>
<p>ביצה מ:א ואמר רב הונא אמר רב הלכה כדברי חכמים ושמואל אמר הלכה כרבי</p>	<p>ביצה מ:א</p>
<p>יבמות ז:א איתמר אביי אמר הואיל ומאכילה בלא ידעה רבא אמר הואיל ומאכילה בעבדיו ושפחותיו הכנענים</p>	<p>יבמות ז:א</p>

האמורא רבא 54 מחלוקות

<p>דאמר רב כהנא נחלה הבאה לאדם ממקום אחר אדם מתנה עליה שלא יירשנה וכדרבא דאמר רבא האומר אי אפשי בתקנת חכמים כגון זו שומעין לו מאי כגון זו כדרב הונא אמר רב דאמר רב הונא אמר רב יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניזונת ואיני עושה אי הכי אפילו נשואה נמי אמר אביי נשואה ידו כידה רבא אמר ידו עדיפא מידה נפקא מינה לשומרת יבם</p>	<p>כתובות פג:א</p>
<p>איתמר ידים שאין מוכיחות אביי אמר הוויין ידים ורבא אמר לא הוויין ידים</p>	<p>נדרימ ה:ב</p>
<p>קונם שאני נהנה לבריות אינו יכול להפר ויכולה היא ליהנות בלקט שכחה ובפאה קונם כהנים לויים נהנים לי יטלו על כרחו כהנים אלו ולויים אלו נהנים לי יטלו אחרים: גמ' אלמא אפשר דמתזנה מדיליה מכלל דבעל לאו בכלל בריות הוא אימא סיפא יכולה ליהנות בלקט שכחה ופאה אבל מדבעל לא אכלה אלמא בעל בכלל בריות הוא אמר עולא לעולם לאו בכלל בריות הוא ועוד אין יכול להפר מפני שיכולה ליהנות בלקט שכחה ופאה רבא אמר לעולם בעל בכלל בריות הוא ומה טעם קאמר מה טעם אין יכול להפר מפני שיכולה ליהנות בלקט שכחה ופאה ר"נ אמר לעולם בעל לאו בכלל בריות הוא והכי קתני נתגרשה יכולה ליהנות בלקט שכחה ופאה</p>	<p>נדרימ פג:ב</p>
<p>אמרה לבעלה טמאה אני מהו שתאכל בתרומה רב ששת אמר אוכלת שלא תוציא לעז על בניה רבא אמר אינה אוכלת אפשר דאכלה חולין אמר רבא ומודה רב ששת שאם נתארמלה שאינה אוכלת</p>	<p>נדרימ צ:ב</p>
<p>אמר אביי אכל חרצן לוקה שתים אכל זג לוקה שתים אכל חרצן וזג לוקה שלש רבא אמר אינו לוקה אלא אחת שאינו לוקה אלאו שבכללות</p>	<p>נזיר לח:ב</p>
<p>לכדתניא ש"ז פרט לדבר אחר מאי דבר אחר אמר רב ששת פרט לשקינא לה שלא כדרכה אמר ליה רבא שלא כדרכה (ויקרא יח, כב) משכבי אשה כתיב אלא אמר רבא פרט לשקינא לה דרך אברים א"ל אביי פריצותא בעלמא היא ופריצותא מי אסר רחמנא אלא אמר אביי פרט לשקינא לה בנשיקה</p>	<p>סוטה כו:ב</p>
<p>מ"ט רבה אמר לפי שאין בקיאים לשמה רבא אמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו</p>	<p>גיטין ב:ב</p>
<p>נקבו בארץ ונופו בחוצה לארץ אביי אמר בתר נקבו אזלינן רבא אמר בתר נופו אזלינן</p>	<p>גיטין כב:א</p>
<p>אמר רבא לא שנו אלא זקן שלא הגיע לגבורות וחולה שרוב חולים לחיים אבל זקן שהגיע לגבורות וגוסס שרוב גוססין למיתה לא איתביה אביי המביא גט והניחו זקן אפי' בן מאה שנה נותן לה בחזקת שהוא קיים</p>	<p>גיטין כח:א</p>
<p>במאי קמיפלגי בגלוי דעתא בגיטא קמיפלגי דאביי סבר גלוי דעתא בגיטא לאו מלתא היא ורבא סבר גלוי דעתא בגיטא מילתא היא</p>	<p>גיטין לד:א</p>
<p>פתח ואמר ברוך הטוב והמטיב אביי אמר ברוך הטוב והמטיב ולא בטל גיטא רבא אמר ברוך הטוב והמטיב ובטל גיטא</p>	<p>גיטין לד:א</p>
<p>במאי קמיפלגי בגלוי דעתא בגיטא קמיפלגי דאביי סבר גלוי דעתא בגיטא לאו מלתא היא ורבא סבר גלוי דעתא בגיטא מילתא היא</p>	<p>גיטין לד:א</p>
<p>איתמר כתבו לשמה ושלא מדעתה רבא ורבינא אמרי מקודשת רב פפא ורב שרביא אמרי אינה מקודשת</p>	<p>קידושין ט:ב</p>
<p>מאי (בגופו) בגופו נכנס בגופו יצא אמר רבא לומר שאינו יוצא בראשי אברים כעבד א"ל אביי ההוא (שמות כא, ז) מלא תצא כצאת העבדים נפקא אי מהתם הוה אמינא נתיב ליה דמי עיניה וניפוק קמ"ל</p>	<p>קידושין כא:א</p>
<p>ההוא דאמר לקריבאי והיא אמרה לקריבה כפתיה עד דאמר לה תיהוי לקריבה אדאכלי ושתי אתא קריביה באיגרא וקדשה אמר אביי כתיב (צפניה ג, יג) שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב רבא אמר חזקה אין אדם טורח בסעודה ומפסידה מאי בינייהו איכא בינייהו דלא טרח</p>	<p>קידושין מה:ב</p>
<p>דאיתמר כתבו לשמה ושלא מדעתה רבא ורבינא אמרי מקודשת רב פפא ורב שרביא אמרי אינה מקודשת</p>	<p>קידושין מח:א</p>
<p>איתמר קידושין שאין מסורין לביאה אביי אמר הווי קידושין רבא אמר לא הווי קידושין אמר רבא בר אהינא אסברא לי (דברים כד, א) כי יקח איש אשה ובעלה קידושין המסורין לביאה הווי קידושין קידושין שאין מסורין לביאה לא הווי קידושין</p>	<p>קידושין נא:א</p>
<p>איתמר אביי אמר עלו מאיליהם תנן ורבא אמר העלום</p>	<p>קידושין סט:ב</p>

האמורא רבא 54 מחלוקות

אמר אביי קידש לוקה בעל לוקה קידש לוקה משום לא יקח בעל לוקה משום לא יחלל רבא אמר בעל לוקה לא בעל אינו לוקה משום דכתיב לא יקח ולא יחלל מה טעם לא יקח משום לא יחלל ומודה אביי במחזיר גרושתו שאם קידש ולא בעל שאינו לוקה (דברים כד, ד) לקחתה להיות לו לאשה אמר רחמנא והא ליכא ומודה רבא בכהן גדול באלמנה שאם בעל ולא קידש שלוקה ולא יחלל זרעו בעמיו אמר רחמנא והרי הוא חילל ושניהם מודים במחזיר גרושתו שאם בעל ולא קידש שאינו לוקה דרך ליקוחין אסרה תורה

קידושין
עח:א